

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana 2

Data 31 de mar de 2008

Una demostració de força

la crònica

[ORIOl MAS.](#)

Foto: LLUÍS SERRAT

Foto: LLUÍS SERRAT

+ A dalt, Titot durant la seva actuació musical a la plaça del Lleó. A baix, a l'esquerra, uns antilínia dibuixant una torre elèctrica acompanyada d'un «No MAT», a la seu de Caja Madrid a la plaça de la Constitució de Girona. A la dreta, algunes de les torres amb els noms de municipis que portaven els manifestants. Foto: LLUÍS SERRAT

Mario Monti va confessar que la pressió social seria un element clau en el moment de definir el projecte de la línia de 400 kV. Davant aquesta invitació a la mobilització popular, les associacions antilínia han respost amb una demostració de força, reunint unes 30.000 persones entre Perpinyà i Girona. Les conseqüències d'aquestes protestes es veuran abans de l'estiu, quan els governs espanyol i francès volen acordar el projecte. Però les expectatives varien segons el costat de la frontera on es viu. Els alcaldes de la Catalunya del Nord tenien molt clar ahir que les mobilitzacions poden ser fonamentals en la decisió final, però entre els d'aquí imperava més aviat una desconfiança que això no serveixi de gaire res. Uns veuen el got mig ple, i els altres mig buit. Una percepció vinculada sobretot a la unitat i al reconeixement polític del nord, i a la política de fets consumats del sud.

En tot cas, posen en una situació més difícil el mediador Monti, que ha de fer de mitjancer entre dues parts que no s'han mogut ni un mil·límetre de la seva posició inicial des que va començar el conflicte de la MAT. I, partint de la base que tothom té la seva part de raó, és un toc d'atenció a la manera com s'ha encarat aquí el projecte. Els arguments dels antilínia han sigut, en general, molt més ben entesos i propers al ciutadà del carrer. Els dels promotors, en canvi, no és que ja no els han sabut contrarestar, sinó que no han ni entrat en el debat ideològic de quin ha de ser el model energètic en què està desembocant el projecte, i desprenen la sensació de qui sap que té el blat al sac. Potser, efectivament, això era i és així. Però no estava del tot lligat, i ara hauran de cedir unes concessions inimaginables en un primer moment. I equitatives entre els dos costats de la frontera.

